

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 9. januar 2015 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne K. Wiingaard, Karen Hald og Ib Hounsgaard Trabjerg, førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede specialist Linda Christensen.

Der foretoges

7. afd. nr. S-3566-14:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(Født maj 1962

(advokat Mikkel Holsteen Cramer, besk.)

2) T2

(Født januar 1961)

(advokat Hans Aage Gertz, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Svendborg Ret (R4-2066/2014) med bilag samt kæreskrift af 18. december 2014 fra advokat Mikkel Holsteen Cramer og kæreskrift af 19. december 2014 fra advokat Hans Aage Gertz bilagt en e-mail af 15. december 2014 med bilag. Endvidere fremlagdes anklagemyndighedens brev af 22. december 2014.

T1 og T2 har køret Svendborg Rets kendelse af 16. december 2014, hvorved retten tog anklagemyndighedens begæring til følge om videoafhøring af F4 og om, at videoafhøringen kan anvendes som bevis under hovedforhandlingen.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Såvel de beskikkede forsvarere som anklagemyndigheden har henvist til indholdet af den førte korrespondance for byretten. Den for T2's beskikkede forsvarer har i sit kæreskrift endvidere henvist til en vedlagt kopi af en e-mail af 15. december 2014 fra vidnets søster F2, der efter forsvarerens opfattelse tyder på, at vidnet er udsat for et pres fra sine ældre søskende.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Landsretten er enig i byrettens resultat og begrundelsen herfor.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse om, at vidnet F4 i medfør af en analogi af retsplejelovens § 745 e, jf. § 872, skal afhøres til video i stedet for at give møde i retten og om, at videoafhøringen kan bruges som bevis i retten.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

(Sign.)

R. Søndergaard Larsen
retsassistent

Udskrift af retsbogen

Den 16. december 2014 kl. 15.00 blev retten sat af dommer Henrik Riis Andreassen.

Retsmødet var offentligt.

Retten nr. R4-2066/2014
Politiets nr. 2300-73241-00498-13

Anklagemyndigheden
mod

T1
Født maj 1962
T2
Født januar 1961

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes anklagemyndighedens breve af 3. og 9. december 2014 med bilag, herunder brev af 21. november 2014 fra F4, udtalelse af 2. december 2014 fra overlæge X samt breve af 5. og 8. december 2014 fra forsvarerne, advokaterne Mikkel Cramer og Hans-Aage Gertz.

Der blev afsagt

kendelse

Denne kendelse vedrører spørgsmålet om, hvorvidt vidnet F4 bør afhøres til video i stedet for at give møde i retten, således at videoafhøringen bruges som bevis i retten, jf. retsplejelovens § 745 e, jf. § 872 analogt.

Anklagemyndigheden har i brev af 3. december 2014 fremsat begæring om, at F4 afhøres til video i stedet for at give møde i retten, således at videoafhøringen kan bruges som bevis i retten.

Forsvarerne, advokaterne Mikkel Cramer og Hans-Aage Gertz, har i breve af 5. og 8. december 2014 protesteret over for begæringen.

Bistandsadvokat Peter Bang-Olsen har den 15. december 2014 telefonisk meddelt retten, at han kan tiltræde anklagemyndighedens begæring.

Det fremgår af sagen, at F4 i et brev af 21. november 2014 til sin bistandsadvokat, advokat Peter Bang-Olsen, har tilkendegivet, at hun ikke er sikker på, at hun kan klare en almindelig afhøring uden at gå psykisk

ned, at hun var indlagt på Psykiatrisk Afdeling på Sygehus i
marts 2014 i forbindelse med udsættelse af sagen, og at hun ikke ønsker at
komme derhen igen.

Det fremgår endvidere af sagen, at overlæge X i en ud-
talelse af 2. december 2014 har anført følgende blandt andet:

"...
Vedr. F4, CPR-nr.:

I henhold til Deres anmodning af 14. november 2014 ledsaget af samtykke-
erklæring kan følgende udtales vedrørende ovennævnte.

F4 er henvist til Lokalpsykiatrien efter en indlæggelse, hvor
fra de allerede har et udskrivningsbrev. Idet der henvises til min tidligere ud-
talelser kan der suppleres med følgende.

Pt. Er henover sommeren 2014 testet ved psykolog specifikt med henblik på,
at få belyst de intellektuelle ressourcer. Han er udkommet med en samlet in-
telligenskvotient på 67 og det vil sige, at pt. ikke bare er inferiør, men må
betegnes som mentalt retarderet af lettere grad som er betegnelsen for en in-
telligenskvotient mellem 50 – 69 8 diagnosegruppe F 70)

Med hensyn til et ønske om en estimeret mental alder er dette ikke et begreb
jeg kan vurdere, men til gengæld vurderer jeg, at ovennævnte er dækkende
for en generel vurdering af pt.s mentale ressourcer.

Netop dette gør at pt.s copingstrategier og evne til at håndtere dagligdags
belastninger og frustrationer vil være lavere end for normalt begavede.

Netop dette at skulle vidne mod sine forældre vil derfor med stor sand-syn-
lighed være forbundet med yderligere belastninger og frustrationer og mu-
lighed for affekt end det vil være for enhver anden og således ikke bare være
forbundet med kraftigt ubehag.

Dette vil nemt kunne medføre, at pt. kommer i affekt og hun har tidligere i
sådanne situationer, hvor hun har været belastet, haft udadreagerende adfærd
med ønske om selvmord. Jeg vurderer derfor, at det vil være en urimelig stor
belastning for netop denne unge kvinde, at skulle vidne mod sine forældre
og det vil nemt kunne medføre en farlig tilstand, hvor hun kunne blive selv-
mordstruet. Jeg anbefaler derfor kraftigt, at man tager hensyn til ovennævnte
og foretager en så skånsom afhøring som muligt i et miljø, hvor pt. kan føle
sig tryk og hvor der ikke er risiko for tilråb, himmelvendte øjne etc., og hvor
den direkte konfrontation er undgået.

..."

Anklagemyndigheden har til støtte for begæringen anført, at det af erklæring
af 2. december 2014 fra overlæge X fremgår, at F4
er mentalt retarderet. Af dommene TFK 2005.95/1 og TFK
2008.355/2 fremgår det, at reglerne om videoafhøring af børn er anvendt
analogt alene under henvisning til, at de to vidner var udviklingshæmmede.
Principalt gøres det gældende, at den mentale retardering i sig selv bør med-
føre, at afhøringen sker til video. Subsidiært henvises der til det anførte i

overlægens skrivelse om den belastning, som en indenretlig afhøring vil medføre for F4, idet det gøres gældende, at dette yderligere cementerer betænkelighederne ved at afhøre hende indenretligt.

Anklagemyndigheden har videre anført, at det er korrekt som anført i advokat Mikkel Cramers brev af 5. december 2014, at F4 er afhørt til politirapport, og at det oprindeligt var hensigten at afhøre hende i retten på almindelig vis. Imidlertid underbygger hendes voldsomme reaktion på aflysningen af hendes vidneforklaring den 17. marts 2014, at dette var en fejl disponering (formentlig på grund af en undervurdering af hendes retardering), der ikke bør gentages. I den forbindelse bemærkes, at det fremgår af epikrisen fra Psykiatrisk Afdeling, at indlæggelsen finder sted i nær tidsmæssig sammenhæng med retsmødet, hvor hendes vidneforklaring pludselig (for hende) blev aflyst, og at det er retssagen, som hun ifølge epikrisen beskriver sig belastet af. Der ses intet anført om kærestesorger, hvorfor det findes godt gjort, at det er frustration som følge af retssagen og den foranstående indenretlige afhøring, der så alligevel ikke blev "overstået", der har ført til indlæggelsen. Det er meget muligt, at vidnet som anført besøger sine forældre en gang om ugen og ikke er bange for dem, men blot er utryg ved at skulle afgive forklaring. Hertil skal anføres, at netop denne utryghed sammenholdt med hendes retardering i sig selv bør anses for et argument for, at vidneafhøringen af hende foretages til video og ikke direkte for retten.

Advokat Mikkel Cramer, der er forsvarer for tiltalte T1, har anført, at uanset vidnets personlige forhold, så har vidnet været i stand til at afgive forklaring direkte til politiet om sagen, og vidnet var desuden indkaldt som vidne i sidste retsmøde, uden at der var noget spørgsmål om videoafhøring. Da sagen desuden vedrører et forhold om mandatsvig, er videoafhøring uegnet som middel til at opnå en vidneforklaring. Det er derfor ikke sandsynliggjort, at vidnet ikke er i stand til at afgive vidneforklaring i retten, hvilket bør og skal være det klare udgangspunkt i en alvorlig straffesag.

Advokat Mikkel Cramer har endvidere anført, at han har fået oplyst, at vidnet besøger sine forældre ca. 1 gang om ugen. Der er således ikke tale om, at vidnet er bange for sine forældre, men nærmere blot er almindelig utryg ved at afgive forklaring. Han har endvidere fået oplyst, at den i sagen nævnte indlæggelse på psykiatrisk afdeling nærmere skyldtes, at vidnet var blevet uvenner med sin kæreste.

Advokat Hans Aage Gertz, der er forsvarer for tiltalte T2, har oplyst, at han kan tilslutte sig advokat Mikkel Cramers synspunkter.

Rettens resultat og begrundelse

Retten bemærker indledningsvis, at udgangspunktet er, at forklaringer afgives direkte for retten.

Overlæge

X

har i erklæring af 2. december 2014 be-

skrevet vidnet **F4** som mentalt retarderet af lettere grad. Han har samtidig vurderet, at det vil være en urimelig stor belastning for netop hende at skulle vidne mod sine forældre, og at det nemt vil kunne medføre en farlig tilstand, hvor hun kunne blive selvmordstruet. Det er derfor overlægens kraftige anbefaling, at man tager hensyn til dette og foretager en så skånsom afhøring som muligt i et miljø, hvor **F4** kan føle sig tryk, og hvor der ikke er risiko for tilråb, himmelvendte øjne etc., og hvor den direkte konfrontation er undgået.

Retten finder herefter på baggrund af førnævnte erklæring, at det er begrundet, at reglerne i retsplejelovens § 745 om afhøring af mindreårige anvendes analogt i nærværende sag. Retten finder endvidere, at videooptagelsen vil kunne anvendes som bevis under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 872 analogt, hvorfor

bestemmes:

Den af anklagemyndigheden fremsatte begæring om videoafhøring af **F4** og om, at videoafhøringen kan anvendes om bevis under hovedforhandlingen, tages til følge.

Sagen udsat.

Retten hævet.

Henrik Riis Andreasen
dommer

/coma

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEN I SVENDBORG, den 16. december 2014

Janne Ohnesorge
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 28. januar 2015

Retten nr. R4-2066/2014
Politiets nr. 2300-7324I-00498-13

Anklagemyndigheden

mod

T1
Født maj 1962 og
T2
Født april 1961

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 29. august 2014.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

Straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 23, jf. dagældende straffelovs § 244, stk. 3.

ved i perioden 14. januar 1982 - 15. april 2001 på de tiltaltes bopæle i og , samt under køreture i Danmark i bil at have gjort sig skyldige i mishandling af deres søn FI , født den 14. januar 1982, idet de tiltalte kontinuerligt og gentagne gange i perioden enten øvede vold mod ham, eller var vidende om og til dels overværede, at FI blev udsat for vold af den medtiltalte uden at gribe ind eller på anden måde forsøge at hindre volden, idet T2 flere gange om måneden tildelte FI 1-4 slag med flad eller knyttet hånd i hovedet og på kroppen, ligesom han flere gange under køreture i familiens bil nev FI i låret så hårdt, at det efterlod mærker, hvilket alt T1 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind, og idet T1 jævnligt tildelte FI slag i hovedet med flad hånd, hvilket alt T2 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind.

2.

Straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 23, jf. dagældende straffelovs § 244.

stk. 3.

ved i perioden 15. september 1983 - 1. oktober 2001 på de tiltaltes bopæle i
 og at have gjort sig skyldige i mishandling af deres
 datter F2, født den 15. september 1983, idet de tiltalte
 kontinuerligt og gentagne gange i perioden enten øvede vold mod hende,
 eller var vidende om og til dels overværede, at F2
 blev udsat for vold af den medtiltalte uden at gribe ind eller på anden måde
 forsøge at hindre volden, idet T2 hver uge tildelte F2
 flere slag med flad og knyttet hånd i hovedet og på kroppen,
 hvilket alt T1 var vidende om, men uanset dette ikke greb
 ind, og idet T1 hver uge tildelte F2
 flere slag med flad hånd, hvilket alt T2 var vidende om, men uanset
 dette ikke greb ind.

3.

Straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 23, jf. dagældende straffelovs § 244, stk. 3.

ved i perioden 17. september 1985 - 1. februar 2003 på de tiltaltes bopæle i
 og samt under køreture i Danmark i bil at
 have gjort sig skyldige i mishandling af deres søn F3, født den
 17. september 1985, idet de tiltalte kontinuerligt og gentagne gange i
 perioden enten øvede vold mod ham, eller var vidende om og til dels
 overværede, at F3 blev udsat for vold af den medtiltalte uden
 at gribe ind eller på anden måde forsøge at hindre volden, idet T2
 hver uge tildelte F3 2-3 slag med flad eller knyttet hånd i
 hovedet og på kroppen, ligesom han flere gange under køreture i familiens
 bil nev F3 i låret så hårdt, at det efterlod mærker, hvilket alt
 T1 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind, og
 idet T1 hver uge tildelte F3 slag i hovedet
 med flad eller knyttet hånd, hvilket alt T2 var vidende om, men
 uanset dette ikke greb ind.

4.

Straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 23.

ved i perioden 9. august 1989 - 1. juli 2013 på de tiltaltes bopæle i
 og at have gjort sig skyldige i mishandling af deres
 datter F4, født den 9. august 1989, idet de tiltalte
 kontinuerligt og gentagne gange i perioden enten øvede vold mod hende,
 eller var vidende om og til dels overværede, at F4 blev
 udsat for vold af den medtiltalte uden at gribe ind eller på anden måde
 forsøge at hindre volden, idet T2 jævnligt tildelte F4
 slag med flad eller knyttet hånd i hovedet og på kroppen, samt
 sparkede hende, og en enkelt gang at have hevet hende i øret, herunder i
 1998-2002 på bopælen i 4-5 gange at have slået hende i

enden med flad hånd, i 2006-2007 på bopælen i
 at have slået hende på kæben med knyttet næve og i 2009-2011 på bopælen
 i eller
 i at have slået hende i hovedet med knyttet næve, samt i 2011-2012
 på bopælen i at have taget så hårdt fat i hendes arme, at det
 efterlod mærker, og i kælderens at have slået eller trukket i hende, så hun
 væltede om på gulvet, hvorefter han sparkede hende 2-3 gange på kroppen,
 og på soveværelset på 1. sal at have tildelt hende en lussing og et
 knytnæveslag i ansigtet, ligesom han på badeværelset tildelte hende en
 lussing, hvilket alt T1 var vidende om, men uanset dette
 ikke greb ind, og idet T1 jævnligt tildelte F4
 slag med flad hånd på hovedet og på kroppen, herunder to gange i
 2010-2011 på bopælen i eller i
 tildelte hende et slag i ansigtet med flad hånd, hvilket alt T2
 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind.

5.

Straffelovens § 245. stk. 1. jf. til dels § 23.

ved i perioden 28. august 1998 - 11. oktober 2013 på de tiltaltes bopæle i
 og , at have gjort sig skyldige i mishandling
 af deres datter F5 , født den 28. august 1998, idet de
 tiltalte kontinuerligt og gentagne gange i perioden enten øvede vold mod
 hende, eller var vidende om og til dels overværede, at F5
 blev udsat for vold af den medtiltalte uden at gribe ind eller på anden måde
 forsøge at hindre volden, idet T2 hver uge tildelte hende slag med
 flad eller knyttet hånd i ansigtet og på kroppen, herunder i september 2013
 på bopælen i i badeværelset på 1. sal at have tildelt hende
 5-10 slag med flad og knyttet hånd på hovedet og på kroppen, ligesom han
 ved denne episode sparkede hende 2 gange på kroppen, og i august 2013 på
 bopælen i at have taget så hårdt fat i hendes arme, at det
 efterlod mærker, hvilket alt T1 var vidende om, men
 uanset dette ikke greb ind, og idet T1 hver uge tildelte
 F5 slag i hovedet med flad eller knyttet hånd, hvilket alt
 T2 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind.

6.

Straffelovens § 245. stk. 1. jf. til dels § 23.

ved i perioden 18. april 2003 - 11. oktober 2013 på de tiltaltes bopæle i
 og , at have gjort sig skyldige i
 mishandling af deres søn F6 , født den 18. april
 2003, idet de tiltalte kontinuerligt og gentagne gange i perioden enten øvede
 vold mod ham, eller var vidende om og til dels overværede, at F6
 blev udsat for vold af den medtiltalte uden at gribe ind eller på anden
 måde forsøge at hindre volden, idet T2 i sommeren 2012 på

bopælen i skubbede ham ind i et akvarium, hvorved han slog hovedet ind i akvariets metalkant, ligesom han på omtrent samme tid tildelte F6 slag i ansigtet, hvilket alt T1 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind, og idet T1 ca. en gang om måneden tildelte F6 slag i hovedet eller på kroppen med flad hånd, hvilket alt T2 var vidende om, men uanset dette ikke greb ind.

7.

Straffelovens § 280. stk. 1. mandatsvig.

ved i perioden 2. maj 2011 - 6. juni 2013 i forening og for at opnå uberettiget vinding at have misbrugt en af F4 udstedt fuldmagt, idet de handlede udover deres mandat ved at tilegne sig et samlet beløb på 387.569,07 kr. fra hendes to bankkonti i bank 1 og bank 2 uanset at de kun var bemyndiget til at tilegne sig 120.000 kr. som aftalt betaling for kost og logi i perioden, hvorved F4 blev påført et formuctab på i alt 267.569,07 kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig.

Bistandsadvokat Peter Bang-Olsen har påstået, at de tiltalte til henholdsvis F2, F3, F5 og F6 skal betale 10.000 kr. i godtgørelse, jf.

erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. I forhold til F4 har bistandsadvokaten med henvisning til samme bestemmelse påstået, at de tiltalte skal betale 15.000 kr. i godtgørelse. Kravene påstås forrentet i forhold til erstatningsansvarslovens rentebestemmelse.

Bistandsadvokaten har endvidere i forhold til F4 nedlagt påstand om erstatning på 1.659 kr., der vedrører udgifter til psykologbehandling. Bistandsadvokaten har oplyst, at kravet første gang blev fremsat i retten den 17. marts 2014, hvorfor der ikke er tale om et nyt erstatningskrav. Bistandsadvokaten har påstået forrentning fra kravets fremsættelse i retten.

De tiltalte har bestridt pligten til at betale godtgørelse og har i øvrigt bestridt størrelsen af kravene om godtgørelse.

De tiltalte har ligeledes bestridt erstatningspligten, men har ikke bestridt

kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne F1, F2, F3, F4, F5, F6, V1 og V2.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Kriminalforsorgen har i en erklæring af 3. februar 2014 vedrørende T2 anført følgende blandt andet:

"...

Konklusion:

Såfremt retten finder, at den verserende sag kan afgøres med en helt eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, skønnes tiltalte egnet til at modtage en sådan afgørelse, hvortil der knyttes vilkår om tilsyn om Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der hertil alene knyttes vilkår om prøvetid.

..."

Kriminalforsorgen har en erklæring af 3. februar 2014 vedrørende T1 anført følgende blandt andet:

"...

Konklusion:

Såfremt retten finder, at den verserende sag kan afgøres med en helt eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, skønnes tiltalte egnet til at modtage en sådan afgørelse, hvortil der knyttes vilkår om tilsyn om Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der hertil alene knyttes vilkår om prøvetid.

..."

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1:

Retten finder det efter vidnet F1's forklaring, der fremstår troværdig, bevist, at tiltalte T2, fra F1 var 6 år, og

indtil han flyttede hjemmefra som 17-årig, flere gange om måneden tildelte ham slag med flad eller knyttet hånd på kroppen samt med knyttet hånd slog ham oveni hovedet med sine knoer, ligesom tiltalte flere gange under køreture i familiens bil nev **FI** i låret så hårdt, at det efterlod mærker.

Retten finder det endvidere efter vidnets forklaring bevist, at tiltalte **TI**, fra **FI** var 6 år, og indtil han flyttede hjemmefra som 17-årig, jævnlige tildelte vidnet slag i hovedet med flad hånd.

Under hensyn til, at der er tale om kontinuerlig vold udøvet over en længere periode af de tiltalte, finder retten, at de tiltalte har overskredet grænserne for den revselsesret, der tilkom forældre indtil 1997.

Under hensyn til, at volden over for **FI** kontinuerligt er udøvet af begge forældre og har fundet sted i en længere periode, og at de tiltalte som forældre har haft en overlegen stilling i forhold til **FI**, der har været i et afhængighedsforhold til dem, finder retten, at forholdet med rette er henført under straffelovens § 245.

Retten finder på baggrund af **FI's** forklaring, at de tiltalte har haft viden om den andens voldsudøvelse over for ham, idet de tiltalte ifølge **FI's** forklaring overværede hinandens voldsudøvelse. De tiltalte har således hver især haft mulighed for at hindre den fortsatte voldsudøvelse. Når hver tiltalte trods deres omsorgspligt over for **FI** har forholdt sig passiv over for den andens fortsatte voldsudøvelse, må dette betragtes som en accept af denne voldsudøvelse. Retten finder herefter, at hver tiltalte er fundet skyldig i medvirken til den vold, som den anden tiltalte har udøvet i forhold til **FI**.

Retten finder, at den mod **FI** begåede mishandling skal ses i sammenhæng med den mishandling, der er begået mod hans 4 søskende **F2**, **F3**, **F4** og **F5**, idet de handlinger, der er overgået **FI** og hans søskende, omfatter en række ensartede handlinger med en sådan indre sammenhæng, at de må anses for en forsat forbrydelse indtil den 6. december 2013, hvor de tiltalte blev sigtet for forholdene, med den virkning, at nærværende forhold ikke er forældet, jf. forældelseslovens 94.

De tiltalte er herefter i det ovennævnte omfang skyldige i den rejste tiltale.

Forhold 2:

Retten finder det efter vidnet **F2's** forklaring, der fremstår troværdig, bevist, at tiltalte **T2**, fra **F2** var 6 år, og indtil hun var 13 år, i et ikke nærmere angivet

omfang tildelte hende slag i bagdelen uden på bukserne, ligesom han, fra F2 var 13 år, og indtil hun flyttede hjemmefra som 17-årig, hver uge tildelte hende flere slag med flad og knyttet hånd på kroppen, ligesom tiltalte med knyttet hånd slog hende oveni hovedet med sine knoer.

Retten finder det endvidere efter vidnets forklaring bevist, at tiltalte T1, fra F2 var 13 år, og indtil hun flyttede hjemmefra som 17-årig, hver uge tildelte vidnet flere slag i hovedet med flad hånd.

Under hensyn til, at der er tale om kontinuerlig vold udøvet over en længere periode af de tiltalte, finder retten, at de tiltalte har overskredet grænserne for den revselsesret, der tilkom forældre indtil den 12. juni 1997.

Under hensyn til, at volden over for F2 kontinuerligt er udøvet af begge forældre og har fundet sted i en længere periode, og at de tiltalte som forældre har haft en overlegen stilling i forhold til F2, der har været i et afhængighedsforhold til dem, finder retten, at forholdet med rette er henført under straffelovens § 245.

Retten finder det på baggrund af forklaringerne fra vidnet og hendes søskende, at de tiltalte har haft viden om den andens voldsudøvelse over for F2. De tiltalte har således hver især haft mulighed for at hindre den fortsatte voldsudøvelse. Når hver tiltalte trods deres omsorgspligt over for F2 har forholdt sig passiv over for den andens fortsatte voldsudøvelse, må dette betragtes som en accept af denne voldsudøvelse. Retten finder herefter, at hver tiltalte er fundet skyldig i medvirken til den vold, som den anden tiltalte har udøvet i forhold til F2.

Retten finder, at den mod F2 begåede mishandling skal ses i sammenhæng med den mishandling, der er begået mod hendes 3 søskende F1, F4 og F5, idet de handlinger, der er overgået F2 og hendes søskende, omfatter en række ensartede handlinger med en sådan indre sammenhæng, at de må anses for en forsat forbrydelse indtil den 6. december 2013, hvor de tiltalte blev sigtet for forholdene, med den virkning, at nærværende forhold ikke er forældet, jf. forældelseslovens 94.

De tiltalte er herefter i ovennævnte omfang skyldige i den rejste tiltale.

Forhold 3:

Retten finder det efter vidnet F3's forklaring, der fremstår troværdig, bevist, at tiltalte T2, fra F3 var 12-13 år, og indtil han flyttede hjemmefra som 17-årig, hver uge tildelte ham slag med

knyttet hånd på kroppen og med knyttet hånd slog ham oveni hovedet med sine knoer, ligesom tiltalte flere gange under køreture i familiens bil nev **F3** hårdt i låret.

Retten finder det endvidere efter vidnets forklaring bevist, at tiltalte **T1**, fra **F3** var 12-13 år, og indtil han flyttede hjemmefra som 17-årig, hver uge tildelte vidnet slag i hovedet med flad hånd eller med knyttet hånd slog ham oveni hovedet med sine knoer.

Under hensyn til, at volden over for **F3** kontinuerligt er udøvet af begge forældre og har fundet sted i en længere periode, og at de tiltalte som forældre har haft en overlegen stilling i forhold til **F3**, der har været i et afhængighedsforhold til dem, finder retten, at forholdet med rette er henført under straffelovens § 245.

Retten finder det på baggrund af forklaringerne fra vidnet og hans søskende, at de tiltalte har haft viden om den andens voldsudøvelse over for **F3**. De tiltalte har således hver især haft mulighed for at hindre den fortsatte voldsudøvelse. Når hver tiltalte trods deres omsorgspligt over for **F3** har forholdt sig passiv over for den andens fortsatte voldsudøvelse, må dette betragtes som en accept af denne voldsudøvelse. Retten finder herefter, at hver tiltalte er fundet skyldig i medvirken til den vold, som den anden tiltalte har udøvet i forhold til **F3**.

Retten finder, at den mod **F3** begåede mishandling skal ses i sammenhæng med den mishandling, der er begået mod hans 2 søskende **F4** og **F5**, idet de handlinger, der er overgået **F3** og hans søskende, omfatter en række ensartede handlinger, der er foretaget kontinuerligt, og som har en sådan indre sammenhæng, at de må anses for en forsæt forbrydelse indtil den 6. december 2013, hvor de tiltalte blev sigtet for forholdene, med den virkning, at nærværende forhold ikke er forældet, jf. forældelseslovens 94.

De tiltalte er herefter i ovennævnte omfang skyldige i den rejste tiltale.

Forhold 4:

Retten finder det efter vidnet **F4's** forklaring, der fremstår troværdig, bevist, at tiltalte **T2**, fra **F4** var 8 år, og indtil hun var 9 år, i et ikke nærmere angivet omfang gav hende røvfuld, ligesom han, fra **F4** var 9 år, og indtil hun flyttede hjemmefra som 23-årig, jævnligt tildelte **F4** slag med flad eller knyttet hånd på kroppen og sparkede hende 2 gange, ligesom tiltalte med flad og knyttet hånd - enten med håndroden eller knoerne - slog hende oveni hovedet.

Retten finder ikke, at anklagemyndigheden efter **F4's**

forklaring eller efter bevisførelsen i øvrigt har ført bevis for, at tiltalte T2 har hevet hende i øret eller slået hende på kæben med knyttet næve, hvorfor tiltalte frifindes for denne del af tiltalen.

Retten finder det endvidere efter vidnets forklaring bevist, at tiltalte T1, fra F4 var 9 år, og indtil hun flyttede hjemmefra som 23-årig, mindst 2 gange tildelte vidnet slag i hovedet med flad hånd, ligesom tiltalte højst 2 gange slog hende med flad hånd på armen.

Under hensyn til, at volden er udført kontinuert af T2 og har fundet sted i en længere periode, og at T2 som forælder har haft en overlegen stilling i forhold til F4, der har været i et afhængighedsforhold til ham, finder retten, at forholdet med rette er henført under straffelovens § 245.

Retten finder på baggrund af forklaringerne fra vidnet og hendes søskende, at de tiltalte har haft en viden om den andens voldsudøvelse over for F4. De tiltalte har således hver især haft mulighed for at hindre den fortsatte voldsudøvelse. Når hver tiltalte trods deres omsorgspligt over for F4 har forholdt sig passiv over for den andens fortsatte voldsudøvelse, må dette betragtes som en accept af denne voldsudøvelse. Retten finder herefter, at hver tiltalte er fundet skyldig i medvirken til den vold, som den anden tiltalte har udøvet i forhold til F4.

Retten finder således, at den af tiltalte T1 udøvede vold skal ses i sammenhæng med den af tiltalte T2 udøvede vold, som hun har tilsluttet sig. Den samlede vold i forholdet må derfor i det hele henføres til straffelovens § 245 i forhold til tiltalte T1.

De overtrædelser, som de tiltalte er fundet skyldig i efter straffelovens § 245, er som nævnt foregået kontinuert over en længere periode, hvorfor ingen del af disse overtrædelser er forældet. jf. forældelseslovens § 94.

De tiltalte er herefter i ovennævnte omfang skyldige i den rejste tiltale.

Forhold 5:

Retten finder det efter vidnet F5's forklaring og vidnet, psykolog V2's forklaring, der fremstår troværdige, bevist, at tiltalte T2, i F5's opvækst så langt tilbage hun kan huske ca. hver uge til og med september 2013, tildelte hende mindst 1 slag med flad eller knyttet hånd, herunder i september 2013 på bopælen i badeværelset på 1. sal at have tildelt hende 5-10 slag med flad og med knyttet hånd i bagehovedet og på ryggen, ligesom tiltalte ved samme lejlighed sparkede F5 2 gange på benet/nederst på ryggen.

Retten finder det endvidere efter vidnets forklaring bevist, at tiltalte T1

, i F5's opvækst så langt hun kan huske tilbage ca. hver uge til og med september 2013, tildelte hende 2-3 slag i hovedet med flad eller knyttet hånd.

Retten finder på baggrund af de afgivne forklaringer fra vidnet og hendes søskende, at de tiltalte har haft viden om den andens voldsudøvelse over for børnene. De tiltalte har således hver især haft mulighed for at hindre den fortsatte voldsudøvelse. Når hver tiltalte trods deres omsorgspligt over for F5 har forholdt sig passiv over for den andens fortsatte voldsudøvelse, må dette betragtes som en accept af denne voldsudøvelse. Retten finder herefter, at hver tiltalte er fundet skyldig i medvirken til den vold, som den anden tiltalte har udøvet.

Det forhold, at tiltalte T1 - ifølge forklaringen fra F5 - i forbindelse med tiltalte T2's voldsudøvelse på badeværelset bad ham om at gå, kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat.

Under hensyn til, at volden over for F5 kontinuerligt er udøvet af begge forældre og har fundet sted i en længere periode, og at de tiltalte som forældre har haft en overlegen stilling i forhold til F5, der har været i et afhængighedsforhold til dem, finder retten, at forholdet med rette er henført under straffelovens § 245.

De tiltalte er herefter i ovennævnte omfang skyldig i den rejste tiltale.

Forhold 6:

Retten finder det efter forklaringen fra vidnet F6 bevist, at T2, da F6 var ca. 9 år, skubbede ham ind i et akvarium, hvorved han slog hovedet ind i akvariets aluminiumskant. Retten har herved særligt lagt vægt på vidnets forklaring om, at tiltalte skubbede ham, fordi tiltalte var sur på ham, og at medtiltalte T1 - efter at F6 havde ramt akvariets aluminiumskant - sagde: "Ej far, hvad laver du?"

Retten finder ikke, at anklagemyndigheden har ført bevis for, at tiltalte T2 herudover har udøvet vold over for F6. Den ovenfor beskrevne vold må derfor henføres under straffelovens § 244.

Retten finder det endvidere efter vidnets forklaring bevist, at tiltalte T1 ca. 1 gang om måneden i et ikke nærmere fastlagt tidsrum har slået F6 på kroppen. Retten finder, at den beskrevne vold må henføres under straffelovens § 244.

Retten finder på baggrund af forklaringerne fra vidnet og hans søskende, at

de tiltalte har haft en viden om den andens voldsudøvelse over for F6
 . De tiltalte har således hver især haft mulighed for at
 hindre den fortsatte voldsudøvelse. Når hver tiltalte trods deres omsorgspligt
 over for F6 har forholdt sig passiv over for den
 andens fortsatte voldsudøvelse, må dette betragtes som en accept af denne
 voldsudøvelse. Retten finder herefter, at hver tiltalte er fundet skyldig i
 medvirken til den vold, som den anden tiltalte har udøvet i forhold til F6

De tiltalte er herefter i ovennævnte omfang skyldige i den rejste tiltale.

Forhold 7:

Retten lægger efter forklaringerne fra de tiltalte og vidnet F4
 til grund, at de tiltalte havde fuldmagt fra F4 til at
 administrere hendes økonomi, og at det var aftalt, at F4
 skulle betale 5.000 kr. i kost og logi for at bo hjemme hos de tiltalte.

Retten finder efter F4'S forklaring, der fremstår troværdig, at
 det ikke har været aftalt, at de tiltalte som lån kunne overføre yderligere
 beløb fra hendes konto til deres konti, foretage kontanthævninger til dem
 selv eller foretage betaling af egne regninger ved hævnninger på hendes
 konto. Denne forklaring støttes af forklaringen fra vidnet F2
 , der har forklaret, at F4 ikke har snakket med de
 tiltalte om at låne penge udover 2 gange 6.000 kr., som de tiltalte havde lånt
 i anledning af den kommende jul. Retten finder herefter, at de tiltalte ved
 udover det aftalte hver måned at overføre beløb fra F4'S
 konto til deres konti, ved at foretage kontanthævninger og ved at betale egne
 regninger ved hævnninger på F4'S konto har begået
 mandatsvig over for hende.

Retten har herved tillige lagt vægt på, at de tiltalte ikke har ført regnskab
 med, hvor mange penge de havde overført fra F4'S konto til
 deres egne konti eller i øvrigt hævet på F4'S konto.

Retten har herudover lagt vægt på forklaringen fra vidnet F2
 om, at F4 havde fortalt hende, at hun af de
 tiltalte havde fået at vide, at hun kun havde 350 kr. om måneden til sig selv,
 og at tiltalte T1 - da vidnet første gang konfronterede
 hende med overførslerne fra F4'S konto til de tiltaltes konti -
 ikke sagde noget om, at det var penge, som hun og medtiltalte T2
 havde lånt.

Retten har i samme forbindelse lagt vægt på forklaringen fra F4
 om, at hun ikke sammen med de tiltalte har kigget på bankpapirer og
 kontoudtog, så hun kunne se, hvor mange penge hun havde, og at tiltalte T2
 på hendes forespørgsel om, hvor mange penge hun havde, fortalte

hende, at hun havde 500-1.000 kr., at hun først, da hun var flyttet hjemmefra, blev klar over, at tiltalte havde taget flere penge end aftalt, og at tiltalte **T1** den første gang, hvor hun blev konfronteret med overførslerne, sagde, at hun godt vidste, at der var noget galt, og at det ikke var i orden.

Retten har endelig lagt vægt på forklaringen fra vidnet **F1** der har forklaret, at de tiltalte - da vidnet boede hjemme og i en periode, fra han var 11 år, til han var 17 år, tjente penge og modtog SU - tog hans optjente penge og SU, således at han alene fik penge til et buskort.

Efter forklaringen fra vidnet **F2** lægger retten til grund, at hun sammen med **F4** har gennemgået **F4's** kontoudtog i bank 2 og bank 1 forhold til overførsler og betalinger fra hendes konto, og at **F4** ved markering med gul tusch på kontoudtogene har angivet, hvilke betalinger hun ikke har haft noget med at gøre.

Herefter, og henset til mønsteret i de foretagne hævnings samt til vidnet **F2's** forklaring om, at **F4** alene hævede meget små beløb til sig selv og ikke købte nogen større ting, fordi hun ikke troede, at hun havde penge til det, og at de tiltalte på grund af deres dårlige økonomi ikke havde mulighed for at lægge ud for **F4's** køb af større ting og herefter hæve beløbet på **F4's** konto, finder retten, at de hævnings, som **F4** har markeret med gul tusch udgør hævnings, som de tiltalte uberettiget har foretaget på hendes konto dels som kontanthævninger dels som hævnings i forbindelse med betaling af regninger.

2 dommere finder, at det beløb, som de tiltalte har begået mandatsvig for over for **F4** kan opgøres til 239.457,28 kr., idet disse dommere har lagt anklagemyndighedens reviderede opgørelse til grund, hvilket blandt andet omfatter betalinger fra **F4's** konto til Leasy. Det samlede beløb ifølge opgørelsen udgør 371.457,28 kr. hvorfra der skal trækkes 120.000 kr., som de tiltalte havde lov til at trække på **F4's** konto for kost og logi, samt 2 gange 6.000 kr., som **F4** ifølge forklaringen fra vidnet **F2** havde givet de tiltalte lov til at låne.

1 dommer finder, at det beløb, som de tiltalte har begået mandatsvig for over for **F4** kan opgøres til 233.165,69, idet denne dommer ikke finder, at der er tale om mandatsvig i forhold til betalingerne til Leasy på samlet 6.291,59 kr., der har baggrund i de kontrakter, som **F4** har indgået med Leasy.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Straffen for tiltalte **T2** fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 244, jf. til dels § 23, og § 245, stk. 1, jf. til dels § 23, jf. til dels dagældende straffelovs § 244, stk. 3, jf. til dels § 23.

1 år af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har ved strafudmålingen i forhold 1-5 lagt vægt på på den ene side, at tiltalte igennem en meget lang periode som primær omsorgsperson har udøvet gentagen og kontinuerlig vold over for sine 5 ældste børn, således at det kan karakteriseres som mishandling efter straffelovens § 245, og at han har medvirket til medtiltalte **T1** tilsvarende udøvelse af vold, og på den anden side, at en del af den udøvede vold ligger mange år tilbage. Retten har samtidig lagt vægt på, at tiltalte har gode personlige forhold, herunder at han ikke tidligere er straffet.

Retten har ved strafudmålingen i forhold 7 lagt vægt på størrelsen af det beløb, som tiltalte har begået mandatsvig for, ligesom retten har lagt vægt på, at mandatsviget er begået i forening med medtiltalte **T1** over en længere periode og over for tiltaltes egen udviklingshæmmede datter.

Retsformanden tager erstatningspåstanden fra **F4** til følge som nedenfor bestemt. Der er dog ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tilkende de forurettede godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Der er ved denne afgørelse lagt vægt på, at de forurettede efter de foreliggende oplysninger ikke er påført alvorlig fysisk skade, og at der ej heller er fremkommet oplysninger om, at den udøvede vold har medført psykiske mén for de forurettede, ligesom retten har lagt vægt på den idømte straf set i forhold til hver enkelt forurettede.

Straffen for tiltalte **T1** fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 244, jf. til dels § 23, og § 245, stk. 1, jf. til dels § 23, jf. til dels dagældende straffelovs 244, stk. 3, jf. til dels § 23.

1 år af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har ved strafudmålingen i forhold 1-5 lagt vægt på på den ene side, at tiltalte igennem en meget lang periode har udøvet gentagen og kontinuerlig vold over for sine 5 ældste børn, således at det kan karakteriseres som mishandling efter straffelovens § 245, og at hun har medvirket til medtiltalte **T2** tilsvarende udøvelse af vold, og på den anden side, at en del af den udøvede vold ligger mange år tilbage. Retten har samtidig lagt vægt på, at tiltalte har gode personlige forhold, herunder at hun ikke tidligere er straffet.

Retten har ved strafudmålingen i forhold 7 lagt vægt på størrelsen af det beløb, som tiltalte har begået mandatsvig for, ligesom retten har lagt vægt på, at mandatsviget er begået i forening med medtiltalte T2 over en længere periode og over for tiltaltes egen udviklingshæmmede datter.

Retsformanden tager erstatningspåstanden fra F4 til følge som nedenfor bestemt. Der er dog ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tilkende de forurettede godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Der er ved denne afgørelse lagt vægt på, at de forurettede efter de foreliggende oplysninger ikke er påført alvorlig fysisk skade, og at der ej heller er fremkommet oplysninger om, at den udøvede vold har medført psykiske mén for de forurettede, ligesom retten har lagt vægt på den idømte straf set i forhold til hver enkelt forurettede.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

6 måneder af straffen skal afsones nu. Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

6 måneder af straffen skal afsones nu. Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte og statskassen skal hver for en del betale sagens omkostninger.

De tiltalte skal inden 14 dage til F4, in solidum betale 239.457,28 kr. med tillæg af procesrente 30 dage fra dags dato.

De tiltalte skal endvidere inden 14 dage in solidum til F4, betale 1.659 kr. med tillæg af procesrente 30 dage fra dags dato.

Henrik Riis Andreasen
dommer

/rs/coma

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I SVENDBORG, den 4. februar 2015

Karin Ingemann Olesen
Kontorfuldmægtig